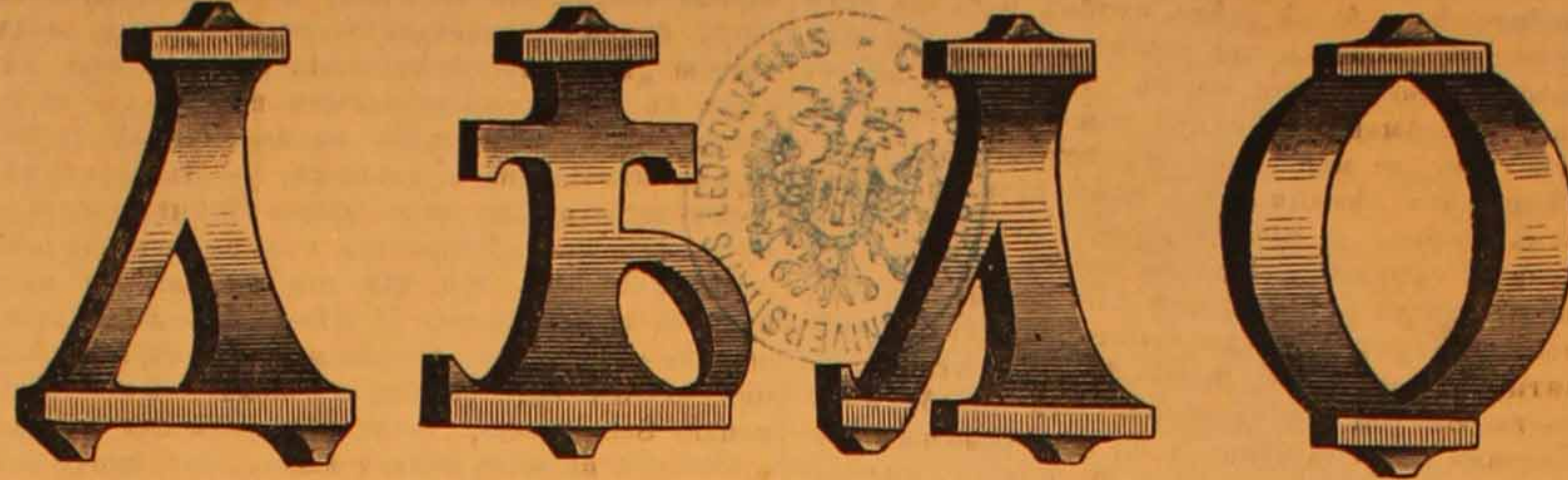

Выходить на Львѳвъ ще Вторника, Четверга и Суботы...

Предплата на 'Львѳвъ' для Австрій: для Россіи: на цѳлый рѳкъ...

Просимо всѳхъ П. Т. Предплатникѳвъ 'Львѳва'...

Швайггелды.

Нѳколи ще мабуть операціи 'швайггелдами' вѳ Австрій не досагнули такой высоты и широты...

жиды, я буду бити твоего жиды — зробили собѳ взаимну крѳчностъ...

Роздаванье швайггелдовъ Лендербанкомъ (котрого губернаторомъ естъ гр. Водзичкій) и бранье швайггелдовъ польскими газетами...

Можна собѳ представить, якї чувства ворущатся нынѳ по здемаскованю цѳлои деморализаціи польской прасы...

'Популярностъ' — а добро краю.

П. Брониславъ Ловинскій помѳститъ вѳ краковѳскомъ станъчикоѳвскомъ 'Przeглядъ-Polsk-омъ'...

теперѳшнихъ 27 кр. на 31 кр. Зѳ справозданъ выдѳлу кравого звѳстно було, що за роки 1880-1883...

Якъ сказано затымъ, Русины вѳ засадѳ небули противнїи поднесеню додатку на потреби кравѳвї...

Важный и благородный мотив! Не вже-жъ таки! Пѳсля твердження п. Ловинского, ерархїя еусѳбная...

того благородного мотиву. Выплыло отъ що. Комисїя бюджетова почала розбирати прелиминаръ...

Мы наведемъ тѳ слова вѳ дословномъ перекладѳ вѳ п. Ловинского, котрый вѳ своего боку, вѳдась...

Але поглянемъ, якї впливъ на будущїи бюджетъ кравѳвї муситъ мати тая нова операція...

Но ось соймъ рѳшае затягнути миллиону пожитку на погашенье вже не 300-, але 600-тысячного недобору...

вати „слезь умиленія“ надъ хосенностею и мудростею той операціи, але поглянемо на ню простыми, хлопскими очима. Край ватаге пожитку въ сумѣ 1 милиона, а дѣтае за облигаціи тѣло 900.000 ар., бо облигаціи пожитки переходять на власнѣсть банку краєвого, котрый буде ихъ певно продавати по курсѣ вышѣмъ якъ 90 ва 100. Чи на той операціи банкъ заробивъ дѣлыхъ 100.000, коли-бъ облигаціи стали at par, — що однакжъ трудно припустити — чи тѣло 50.000 ар., — що дуже легко може бути, — то одно останеться правдою, що край при самій емісії стративъ 100.000 ар., котрѣ остаточно буде муеѣвъ заплатити. Зъ тыхъ 900.000 ар., котрѣ нѣбы-то банкъ краєвий локуе у себе на 5%, локуе днѣ властиво тѣло 300.000 ар., бо 600.000 ар., якъ вѣстно, идуть вараѣ на погашенье недоборѣвъ въ р. 1882—84. Та 300.000 ар., назначенъ на дотацію касы краєвой представляють, коли-бъ вовѣмъ нетыканий лежали въ банку краєвомъ, рѣчний дохѣдъ въ квотѣ 15.000 ар., мѣжъ тымъ коли край дѣт дѣлои миллионной пожитки разомъ съ еи амортизаціею буде муеѣвъ уже дѣт слѣдуючому року черезъ довгий рядъ лѣтъ вѣсти на свои плечѣ новый рѣчний тагаръ въ сумѣ що найменше 60.000 ар.

Гланнымъ же теперь, якъ при такихъ обставинахъ буде представлятьсѣ бюджетъ краєвий на р. 1885. Що выдатки еи не будутъ менші якъ въ р. 1884, за се можна ручити; съ немешною певностею можна ручити, що будутъ навѣтъ бѣльші и дѣйдуть до 3,550.000 ар. Коли-бъ ва то и доходы власнѣй фонду краєвого (вчисляючи и повышій 15-тысячный дохѣдъ касы краєвой) побѣльшили до сумы 440.000 ар., то все таки останеться до покритыя въ додаткѣ краєвыхъ сумы 3,110.000 ар. А додаймо до того рату проценту и амортизацію новой пожитки въ квотѣ 60.000 ар., то будемо мати суму 3,170.000 ар. А кѣлько-жъ доходу можна числѣти въ додаткѣ краєвыхъ? Пѣсля замкненя рахункового въ р. 1882 одинъ центъ додатку приносилъ несповна 97.000 ар. П. Гавнеръ въ своѣй оптимистично дуже подмалѣванной бесѣдѣ вороживъ минуваго року, що „въ р. 1885 одинъ центъ додатку представляти буде напевно 102.000 до 103.000. Не будемо такъ дуже оптимистично глядѣти на нашѣ обставины и прїеммо, особливо въ виду великой финансово руины, котру наклали на нашъ край и на наше селянство крахъ банку рустикального, що одинъ центъ додаткѣ принесе 101.000 ар., т. е. 27 центѣвъ дастъ доходу 2,727.000 ар. То значить, що въ р. 1885 край нашъ опинится зновъ передъ недоборомъ выносячимъ що найменше 500.000 ар., значить, соймови въ р. 1885 прїйдеъ або ватагати нову недобору пожитку, або подвысшити додатки до додаткѣвъ уже не о 4, а що найменше о 5 кр.

ДОПИСИ.

Зъ Роздолу.

(Открытыя читальнѣ.) Торжественне открытыя читальнѣ въ Роздолѣ отбулося дня 1. л. червня. О год. 10 рано отбулася торжественна литургия, при котрой хоръ спѣвакъ стрыйскихъ подъ проводомъ п. Геруса, учителя стрыйского, выконувалъ найновѣйшій утворы, а такъ гармонійно и хорошо, що тыхъ солодкихъ навѣвѣвъ заслухатися не можна было. По ветрѣни о годѣнъ 6 почали мѣщане мѣсцевѣй и околнѣй гостѣй збиратися до салѣ школьной, диванами и зеленею хорошо пристроеною. Точно о 7 год. вступивъ на подвысшене парохъ мѣсцевей Веч. о. Лопатынскій и отвѣтну промовою открывъ той першій загальный аббръ. По поясненю статута читальнѣ ровинувъ свои патриотичну промову на основѣ слѣвъ церкви нашою „Слава Тебѣ показавшему намъ свѣтъ“, назначуючи ними важность той хвалѣ, а въ словахъ „Слава во Вышнихъ Богу, на земли миръ“, котрѣ вѣрнѣ на утрени спѣвають на той завѣтъ священника, показавъ дѣла и вадачу читальнѣ, щобъ она, яко дѣтя нашоу церкви, причинялася до хвалы Божою, а ровширяючи свѣтло и правду, ровшивала миръ и щастье между людьми. Бесѣду свою скѣнчивъ многѣлѣтствомъ Е. Вел. цѣсарю, отпѣванымъ съ энтузіазмомъ всѣми избранными. Теперь заспѣвавъ хоръ, хорошо всѣмъ любиму пѣсню „Щастье намъ Боже“, почѣмъ наступивъ отчитъ проф. Анатоля Вахнянина. Звѣствна вымова того народного бесѣдника; днѣ володѣе словомъ такъ сильно, що слухателя удерживъ въ напряженій уважѣ, порывае его и вводитъ въ найдавнѣйшій часы. Отчитъ бувъ въ рѣднои исторіи. Въ нѣмъ п. В. показавъ, кто мы, яка наша минуваебѣ, яке обславництво историчне и назначенье руского народа, и пояснивъ причину нашего упадку. „Бѣтъ у насъ ворогъ“ — сказавъ днѣ — „лютой и завятыя, а нѣмъ есть темнота и ровдобрѣенье наше“, а закончивъ вазывомъ, чтобы мы едналися въ сильнѣй ваступы до взаимной подмоги и просвѣты — въ товариства просвѣты, якими суть читальнѣ. Въ нѣхъ найновѣйша побѣда надъ тымъ завѣтнымъ ворогомъ нашимъ. Отчитъ принято грѣмкими оплесками и не одна долоня запраѣвана простягнулася, чтобы прелегентови подкувати ва той пирѣ духовный. По тѣмъ отчитъ спѣвавъ хоръ порываючи пѣсню „Ще не вмерла Украина“, котра видно въ Роздолѣ мае много

любителѣвъ, бо въ всѣхъ кутѣвъ набитои салѣ чути було голосы, що разомъ съ хоромъ спѣвали пѣсню рускою надѣвъ. По спѣвѣ наступила декламация. Трудно намъ было вторѣнтуватися, де мы, коли на естраду вступила мѣщанска дѣвица, якъ намъ сказали, Катерина Турко, и почала пѣсню Ник. Устѣяновича „Рекрутка“. Вѣдомо всѣмъ, якъ въ той пѣснѣ много акціи, и якѣ высоко-лиричній моменты, — якъ отже декламаторка муеѣла амѣнчати тонъ и голосъ, щобъ вѣрно отдати мысли поэта. Зъ той вадачи вызвалася она отлично. Тишина залагла салю, а по нѣй ровнѣсея милый, хоть трохи ва слабый голосъ молодой декламаторки. Знати було по всѣхъ лицахъ, що они отчувуютъ и бѣль розлуки самотно-лашенои жены-матери, и еи надѣю на поворотъ мужа, и еи ровпуку на вѣстѣ о его смерти, — такъ живо и хорошо успѣла декламаторка отдати все тѣ чувства. Грѣмкі оплески були тѣло заслуженымъ признаньемъ. За тою декламациею наступила друга. Декламувавъ Антонъ Гордышицкий, сынокъ ровдѣльскаго почтенного мѣщанина. Вже чога не сподѣвалися мы, то такой певности и смѣлости въ хлопчику лѣтѣ 12-лѣтнѣмъ. Станувши ва столомъ, повнымъ и сильнымъ голосомъ почавъ декламацию стишка „Рускій школярѣкъ“. Стихъ якъ-бы нарочно уложеный для того торжества, а, повнѣ патриотичныхъ чувствъ и мыслей, отданный бувъ маленькимъ декламаторомъ такъ хорошо, съ такимъ притискомъ и такою живостею, що въ кѣждѣй груди овалось: „Такъ руска дѣтина, того жаде по тобѣ Русь-мати!“ По декламацияхъ и отпѣваню пѣсни „Миръ вамъ братѣ!“ наступивъ отчитъ Дра Савидкого о магнетизмѣ и электрици, съ поясненьемъ теоріи на экспериментахъ. Бѣли въ сали было ва тѣсно, то те перъ не було де дѣтися. Все слухали съ напруженою увагою, спиналися по столѣцяхъ, глядали черезъ ѣкна, а въ той тишинѣ падали важкі слова прелигента, поясняючи въ популярный способъ глубокий тайны природы и ихъ прировненье въ житю практичнѣмъ; съ великою дѣклавостею приглядялися все устроено телеграфичного апарату, электризувалися, а бувъ навѣтъ и уступъ съ электро-терапии, коли кѣлькохъ терпячихъ на болѣ ревматичній просили о электризованье. Предметъ отчиту бувъ и занимаючи и поучаючи, а ровдѣкваленье було такъ значне, що по укѣнченю прелекціи, ще много приходили до прелигента съ просьбою о близше поясненье того, що не докладно зрозумѣли. На тѣмъ отчитѣ закѣнчивъ вечерокъ, а о. Лопатынскій вазываючи аббръ закритымъ, отчитавъ списъ членѣвъ читальнѣ ровдѣльскаго, числомъ 60, а дякуючи всѣмъ ва ласкаву участь, запросивъ всехъ членѣвъ и гостей на спѣльну вечеру до мѣщанскаго дому Андрея Федусевича на Березинской улицѣ. Тогда вступивъ на трибуну мѣщанинъ Антонъ Турко, якъ намъ казали, крылошанинъ церкви ровдѣльскои и ваступникъ начальника громады, и въ порываючи въ а краснорѣчивѣмъ словѣ закѣнчивъ вечеръ. Межи стороньскими гостями заримѣтили мы: Всеч. оо. Миговича въ Надѣтичѣ съ родиною, Шпытка съ родиною, Бородайкѣвича, Сельского, Батога, Лукавецкого въ Жидачева, много учителей народныхъ въ околнѣ, представителѣвъ читальнѣ Березинской и Крупецкои, много панѣвъ и панъ въ Роздолу, начальника громады п. Антонія Стасину, о. пріора Кармелитѣвъ и другихъ оо. Кармелитѣвъ, съ котрыхъ одинъ, отовавши въ трибуну, теплымъ словомъ загрѣвавъ до вытревалоости и працѣ надъ спѣльнымъ добромъ. Промова тая, въ котрой не було чути скреготу давного уперѣженя въ Роздолѣ, зробила дуже користне враженье.

Друга часть вечерка отбулася вже въ приватнѣмъ домѣ. Въ комнатахъ хорошо пристроеныхъ засѣли гостѣ вѣндемъ коло бѣленькихъ столѣвъ. На покутъ нашѣ панѣ и паночки, котрѣ нѣжнѣ свои руки прикладають до всякаго патриотичного дѣла; ту священники, профессоры, учитель, мѣщане, селяне старші и молодші, въ любій годѣ, якъ дѣти одной родины, дѣлалися хлѣбомъ-солею, радуячи довершенымъ дѣломъ. Господарѣ Федусевичѣ, котрѣ отступили домъ не лишь на той вечеръ але на бесплатне помѣщенье читальнѣ, суть намъ доказомъ, якъ молоде наше поколѣнье сильнымъ перенате духомъ патриотичнымъ. Въ веселыхъ ровговорахъ, при звуку народныхъ пѣсень, котрѣ спѣвавъ хоръ мѣщанъ стрыйскихъ, пляли хвалѣ незамѣтно и скоро. Межи тоастами найзамѣтнѣйшій були п. А. Вахнянина одинъ въ честь и на ровдѣ руского мѣщанства, а другой въ честь господинѣ дому Анастасіи Федусевичевой, въ котромъ прекрасно ровзовѣвъ о влывѣ рускои женщины на ровдѣи справы народной, и о еи патриотичныхъ обовякахъ. Домъ той гостинный опустили все съ правдивымъ задоволеньемъ, а кѣждый вышловъ переконаныи, що при тѣкомъ спѣвудѣлѣ всѣхъ верствъ нашоу способностями, при такъ ширѣй любѣвъ, при такъ тепломъ патриотизмѣ — „Ще не вмерла Украина“!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Загальнѣ збори нѣмецкаго Schulverein-a.) Въ часѣ лат. зеленыхъ святъ с. е. дня 1 и 2 н.

червня отбувалися въ Грацу сегорѣчній загальнѣ збори нѣмецкаго товариства педагогичного, подъ назвою „Deutscher Schulverein“, котре есть однимъ зъ найбільше развитыхъ и найлучше зорганізovanýchъ институтѣвъ въ державѣ отъ характеромъ нѣмецко-національнымъ. — Въ всѣхъ мѣстахъ державы, де лишь житѣ Нѣмцѣ, дѣбвуютъ ширшій теренъ для нѣмецко-національной идеи на поли школьництва, бо Нѣмцѣ отъ давна прїйшли до переконаня, що кто мае вилывъ на школьництво, сей есть паномъ въ политикѣ. — Нѣмецкій Schulverein, пише одна нѣмецка газета, становить не лишь сильну звязъ, сполучаючи розкиненый элементъ нѣмецко-австрійского народа, но днѣ есть такоже завязкомъ могучои національной организаціи, котра покаже свою силу въ найтажшихъ обставинахъ, — а тѣ слова найлучше хариактеризують значенье „Schulverein-a“. — На сегорѣчнихъ загальныхъ зборахъ отбывоу розстрѣй, пануючи между нѣмецкими сторонництвами, а хочъ праклонники Шенерера при выборахъ не могли переперти своихъ кандидатѣвъ, то загальнѣ збори показавъ, що днѣ що-разъ бѣльше выкуе собѣ прїхильникѣвъ и шоразъ смѣльшѣе вытупае, не щадячи нѣкого. Що розстрѣй между Нѣмцями заострюеся, на те вказувавъ такъ предсѣдатель грацкои филіи др. Шлосеръ въ привѣтнѣй бесѣдѣ якъ и въ отповѣди на ню др. Штайнвендеръ и оба они заохочували до згоды и солидарного единосудного дѣлани. — Дня 2 н. с. червня отчитавъ др. Вайтгофъ справозданье що до развитя товариства, зъ котрого выходить, що число членѣвъ въ протягу року збѣльшилося о 20.000 членѣвъ, а число филій о 200. Мимо то подновивъ справозданье потребу бѣльшой участы, бо сконотатовано, що 15.000 членѣвъ ческою „Matice školska“ бѣльше плататѣ и роблятъ якъ 85.000 членѣвъ нѣмецкаго „Schulverein-a“. Зъ справозданя показуеся, що товариство мае 831 филій, зъ чога припадае на Чехи 368, Моравію 107 а Шлезію 39. — Въ р. 1883 було загальнои приходоу 273.000 ар., а зъ сего выдано на школьнѣ дѣли 162.000 ар. — Зъ причины агитацій партій Шенерера збори отбулися въ великомъ роздраженю, а нѣмецкѣй газетѣ самѣ конотавъ ютъ, що „Schulverein“ нѣколи ще такъ бурливо не отбувавъ своихъ зборѣвъ якъ сего року.

(Отношеня въ Боснїи). Здаеся, що въ окупованыхъ краяхъ ще не зовсѣмъ притихло, а такъ заключенье дастся вывети именно зъ „Pester Lloyd-a“, котрый въ одномъ зъ послѣднихъ чиселъ приноситъ такую вѣдомость: Въ ночи на 27 мая забито передъ бараками въ Челебичѣ (въ Боснїи) отбойку выотрѣдомъ зъ револювера. Войско, заалармоване въ ночи, переглядѣло разомъ съ жандармами дѣку гѣрскую околицю ажъ до границѣ Нового Базару, не знайшло однакоже нѣкого. — Патроль, выправленъ на другой дѣнь, дѣшли ажъ до берега Тары, однакоже зовсѣмъ безуспѣшно, позаякъ не знайдемо по дорожѣ нѣкого подозрѣного. Оновѣдали лишь люде, що даемъ передъ тымъ видѣли на Суховѣ-Поле ватагу уоруженыхъ людей, котрѣ передъ патролею утѣкали на турецку область.

(Конференція семигородскихъ Румунѣвъ). Въ послѣднихъ днѣхъ отбулася въ Германштадѣ конференція Румунѣвъ, на котрой розбирано, яке становеце мають Румуны заняты при выборахъ. Конференція була дуже бурлива, и доперва по триднѣвой дискусіи приняла агромажденій предложение Вабесомъ резолюціи. — Конференція конотавъ, що положенье Румунѣвъ отъ р. 1883 зовсѣмъ не змѣнилося на лучше; правительстве не то, що неузглядяло анѣ представлень анѣ жалобъ Румунѣвъ, но противно, тенденція національного пересѣлѣваня выступае шоразъ выразнѣйше. Въ виду того рѣшила конференція програму зъ р. 1881 задержати зовсѣмъ неизмѣнену и вести дальше национальну борбу черезъ оппозицію. — Для переведеня сѣи програмы и до веденя бѣжучихъ справъ выбрано комитетъ екзекутивный зъ 12 членѣвъ, котрый дѣстатъ повномочіе въ границахъ закона все зрѣбити, що буде зважавъ за потрібне по поводу выборовъ загальныхъ и комитетовыхъ, и що загаломъ для охороны национальныхъ правъ Румунѣвъ отповѣднѣмъ ему ся покаже. — Резолюцію принято а найбільша еи досяглотъ въ тѣмъ, що Румуны семигородскѣй неставлятъ зъ своєю стороны нѣякихъ кандидатѣвъ, бо черезъ то зыскае воѣ ихъ мѣсия партія правительственна.

ЗАГРАНИЦЯ.

До ситуаціи. Въ часахъ, коли ще сферы дѣланы поодинокихъ державъ не были обмежены на балканьскомъ пѣвостровѣ, бувъ-бы недавній конфликтъ міжъ Сербіею а Болгаріею або справы на Кретѣ зворушили безперечно цѣлою Европою и война съ воѣми еи наслідками отохла-бы вже за плечима. Нынѣ воѣ такѣ справы уважуются за домашній, неможучъ жадного ширшого значеня. Одна лишь бѣржа, що лишь скоро скористала зъ сербско-болгарского конфликта; пазеры на вѣдѣвскѣй бирѣ значно опали. Конфликтѣви сему не можна однакоже отмовити и певного поулающего значеня; днѣ показуе намъ, якъ легко при сирѣпичнихъ обставинахъ, може хочъ-бы и мале непорозумѣнье между балканьскими державами, ставить причину великой войны могучихъ суеѣдѣвъ. Конфликтъ сей ще не залагодженый. Здаеся, що, коли болгарскій князь верне до краю, залагодить знову то, що лихого нарѣвае его министрѣ, и що Болгарія вытупитъ примирительно супротивъ Сербіи. Показуеся однакоже, що недавній державы вже добре выучилися высокого тону. Болгарія отповѣла остро и рѣшучо а Сер-

бія на то значнае побренькувати зборомъ, на болгарскѣй границѣ зборѣ сербскѣмъ, что лишь на бѣльшій маневры. Але чи буде хлѣбъ, — незнати.

Россія и Нѣмеччина не переставатъ собѣ ознаки давной ширѣи, непохотѣючи Найдѣвѣиоу случайностею до того, что дѣнь-Ваденъ отвѣдала царица нѣмецка, а 4 с. м. станула въ Берлинѣ, де помыла що лишь дванадцять годѣвъ задержаня, дѣля неа даный пиръ и театрѣ рате. Царъ и царица власноручнымъ владѣньмъ повнолѣтїи царицы до Петербурга, а сердечній суть отношеня Нѣмеччины до еи политикѣ въ Азїи, але теиеръ французскѣй неи. Кн. Бисмаркъ подѣзрѣвае Французскѣй, що она хоче все лишь для своей горнута и стараеся змонopolизувати отъ Тонкинѣмъ и Анамомъ.

Англія. Справдѣвъ послѣднѣхъ днѣхъ въ Лондонѣ не могла полиція досъ найновѣйшихъ бомбъ и динамиту доказанымъ терилѣвъ выбуховый есть виробомъ Англии. Характеристичнымъ есть отмыкъ О' Донована Россѣю о послѣднихъ днѣхъ Лондонѣ; пѣсла новояорской депешы вытупае News“ сказавъ днѣ: „Выбухи малы, але пробую того, що мы можемо доказати. Они не мали-бы бажанныхъ насѣдкѣвъ, но мося до парламенту и замку въ Вестминстеру полицію въ еи власной головой вытупаю и отвагою. Они кажутъ: Англія вытупае, мы муоимо вести съ нею войну, но не перестанемо выовати доки не доведемо руины. Шарель зробивъ много, але не такъ далеко до того, щобъ Ирландія стала оубою. Мы еи муоимо поставити независимую.

Италія. Манчини въ своѣй бесѣдѣ знесена консулярной юрисдикци въ Туринѣ, что отношеня Италіи до Франціи и дружин и что обѣ державы будутъ въ междинародныхъ сѣбно поступати. Причиной опрѣкнуты Манчини посулають о бизантизмѣ въ его политикѣ и сѣбно оѣвъ не есть прїятелемъ „мира за воѣми“ але готовъ при кѣждѣй случайности повалитъ домъ. — Роквинны смерти Гарibaldi причиной великой демонстраціи радиана 2 червня збѣралася на Piazza del popolo товпа народа и выршила зъ отѣмъ ва то, щобъ тамъ зложити вѣнцѣ на памятникъ свѣволы. На передѣ ишли збитыми ранеными, а за ними въ червоныхъ сорочкахъ ступали робѣтники. За сѣми ишло двѣе товариство университетскѣе, до котрого въ звѣтнѣй Oberdanъ и несли завитѣвъ велику черну заслону. На одной зъ тѣхъ было выписано: „Товариство Триестенскѣй монстранты вышли на корзо и тутъ отчитали: „Прочъ съ свѣтымъ союзомъ! Свѣтло бальдому!“ а потому знову аричною: „Австрія!“ Передъ палатою австро-угорскои сольства почулася знову крики: „Най живѣй Триестъ!“ Найбѣльшій вже кракъ и шепѣтъ являе коло палаты австро-угорскогои при Ватиканѣ, коли на балконѣ показавъ панъ; товпа кричала: „Прочъ съ свѣтымъ Ватикану!“ Соціалогичный посолъ Доводшу бесѣду. — Добрий отношеня между римскою а Франціею зачинають поулаючи французскѣмъ сенатѣ Папа снѣтъ заповѣдью недоволений и грозить, що не буде ав Французѣвъ кардиналами.

Туреччина. Англискій журналь, что въ Тавѣвъ въ Арабіи померъ Габриель, колишній шейкъ иль-полак, и на заточенье вразѣ съ Мидгатомъ-пашѣи цесѣ Абдуль-Азиса. Гафрулахъ-ефендиъ бувъ якъ звѣстно грамотоу, отказуючи Азиса отъ престолоа. Бѣтъ то вже третій судженыхъ, що такъ скоро одинъ иль умирають. Случай сей звернутъ на себѣ въ правительственныхъ кружкахъ и осятъ, мавъ самѣ султанъ прикзати къ комисіи огланути тѣла помершихъ Мидгатата и шейкъ иль-нолама. — На островѣ наступила знову небезпечна криза въ церковного майна; христіане и магометани знову вороже противъ себе. Стоитъ: Бѣльшѣсть христіаньска въ тѣмъ, что народнѣмъ зборѣ въ справѣ знесена десятины выбрала комитетъ, котрый генер-губернатъ Фотіадѣосви нашѣ тѣмъ женѣе: Знесенѣ десятину а за то тѣмъ вѣдетво ровдѣлае на рѣвнѣ помѣжъ сѣскихъ и турецкихъ душпаотѣрѣвъ Штерла, котрѣ получавъ въ замѣну за Фотіадѣосъ наша прїятель на се прѣдѣль Обѣцяе его пошпрати воѣи силами. Мавъ сѣскѣ послы однакоже спротивляють тому, що на случай принята сего прѣдѣльшѣго метане опустятъ островъ. Порѣ тѣмъ се прѣдѣльшѣе, а Фотіадѣосъ змушенымъ уступити, бо, якъ каже,

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Зона бесплатна учителів“, книжочка богата в педагогично виховуючій матеріалі, написана нашим загально вб'ювним педагогом і редактором „Шкільної Часописи“, п. Григорієм Врецькою, препоручена збіркою ч. к. краєвою радою шкільною на премію для шкільної молодіжї и в загалі для читальн шкільних и бібліотек. Фахово оброблена, патріотичним духом вб'юча книжочка тая обнімає п'ять печатних аркушів и продаєть в звичайнім перелеті по 30 кр., а в хорошом перелеті, де на окладі витиснено золотими буквами: „Зона — добрим дітям в нагороду“ по 40 кр. за примірник. Надіятис належить, що оя перша в своїх роді книжочка знайде у Родимців наших в Галичині, на Буковині и в загалі на Русі загальний покуп, и що сям уможливито и дальше видавничтво на том полі. Книжочку тую можна замовляти в редакції „Шкільної Часописи“, в канцелярії товариства „Провсв'ята“ и в книгарні Старицького Інститута.

— В „Нової Старині“ в книжці за Май о. р. поміщене продовжене повість Ів. Левицького (Нечужа) п. заг. „Староовіткої батюшки и матушки. Повість за побут українського духовенства 20 тьх років XIX столітя“. В той же книжці „Кієвої Старини“ м'б'отито кілька знаменитих праць, як: Типографічеськ очерк запорожя“ Д. Еварицького з Харкова, „Къ вопросу о царювн Синоахъ“ Ф. Мищенко з Київ, „Путевне очерки Подола“ К. М. З документам поміщені дуже цікаві рапорт українського полковника Ів. Черняка о роботах Ковалів на Ладожком каналі, писані 2 септія 1722 р.

Подяка.

Таже горе навестило нашу родину. Неумолима смерть выдерла нам 29 л. мая найдорожшу жену и матір по довгій и тяжкій болізни в 58 році житя, саме в часі, коли їй належало дивитис на плоды своего трудягого, в жертвованіа для дїтей и родин, в тяжкій праці и зиднях перебудото житя, и спокійно доживати старости. Але тяжка болізна перетала насмо єи житя и лишила гіркий и немилуачій жал в серцях поботавшого вдовця, дїтей и внуків.

Перебувши перш хвилі жалоби и омутку складаемо нинішнім прилуду подяку вб'юм Вд. Лицям, що нашой пок. жені и матери в часі єи слабости поміч несли, именно Вп. Генрикова Свещеньскому, що своим дружными и безкористными радами здужав Покійної нечувано тяжкій болі вменшити и тым осолодати неоду хвилю, Вп. п. Бивевичам и Губерням, що через весь довгий час недуги не отказувалися жадно прослуги, та першою потюхом та страдою стали нам в першом сирітотві. Не менше дякуємо вб'юм П. Т. Лицям, що так численно збїшлися и зб'їхалися, чтобы на дн 31 л. мая віддати послїдну прилуду Покійної и найдорожшї нам тїлїній моцї передати святїй земляцї; передовішм дякуємо ту Виреп. оо. професору Юстину Желеховскому з Перемишля, декану Петру Витовинскому з Волозвы, м'б'отодекану Льву Яевничкому з Старои соли, Івану Хлопецкому з Ляшюк, Андрею Скородыничкому з Сушачі, Теодорови Мельнику з Старявы, Івану Хотыничкому з Ярослав, Аполонію Менціничкому з Фульштына, Олиму Полянському з Доброміля, Климови Хотыничкому з Волозвы, Николаю Яевничкому з Старои соли и м'б'оточому лат. парохови о. Іосифу Тварогови за похорону отправу и о. Климови Хотыничкому за трагоуче прощальне слово. Дякуємо и Вамъ честній м'б'анце и селяне, що так численно збїшлися попрощати нашу дорогу Покійницю, и вб'юм прочімъ Особамъ, що своєю участю причинилися до звелеченя сего сумного обходу.

Сердечне „опако-Богъ“ Вамъ вб'юм, а в заплату прїймїт сирітотку слезу влчности. Харівъ 3 л. червня 1884.

Юрій Гладкович, муж покійнои; Адольф Дамьян, Келестинъ, Юліанъ, Александра, Марія, Гонората, Филаретъ, Наталя, Павліна, Амалія, дїти; Ольга, Володимиръ, Павліна, Софія, Стефанъ, Евгенія, Миколка, Александра, Романъ, Анна, Марія, Амалія, Елена, внуки; Теодор Семечка братъ; Катерина з Семечків Желеховна сестра Покійнои.

Железничій поїзды.

Отъ 1 червня 1883 побла годявника львовского.

Приходять до Львова.

- ЗЪ ЧЕРНОВЕЦЬ: о год. 10 вech. поїздъ поспїшій; о год. 3 мин. 52 по пол. поїздъ мїшаний.
ЗЪ ПОДВОЛОЧИСКЪ: на дворць головний львовскій, о год. 10 мин. 30 вech. поїздъ поспїшій; о год. 3 мин. 5 рано и о год. 4 мин. 16 по пол. поїздъ мїшаний.
ЗЪ СТАНИСЛАВОА: (на Стрий), рано о год. 8 мин. 20 поїздъ омибовий; вech. о год. 8 мин. 32 поїздъ мїшаний и о год. 1 мин. 53 по пол. поїздъ локальний Щирець-Львѳ.
ЗЪ ПОДВОЛОЧИСКЪ: на дворць Подямче год. 1 30 мин. 17 вech. поїздъ поспїшій; о год. 2 мин. 13 рано о год. 3 мин. 48 по пол. поїздъ мїшаний.
ЗЪ КРАКОВА: о год. 5 мин. 40 рано поїздъ поспїшій; о год. 9 мин. 27 вech. поїздъ оособий; о год. 11 мин. 40 перодъ пол. поїздъ мїшаний, о год. 7 мин. 54 вech. поїздъ локальний.

Отходять зб Львова.

- ДО КРАКОВА: о год. 10 мин. 50 вechеромъ поїздъ поспїшій, о год. 4 мин. 5 рано поїздъ оособий, о год. 5 мин. 9 по пол. поїздъ мїшаний и о год. 6 мин. 35 рано поїздъ локальний.
ДО ЧЕРНОВЕЦЬ: о год. 6 мин. 30 рано поїздъ поспїшій, о год. 12 мин. 15 по пол. и о год. 11 мин. 10 вѳечи поїздъ мїшаний.

ризуюваєть з предложеньємъ христїанъ. По поводу сего панує на Кретї мїж христїанами а магометанами велике негодованіє и боляся якїхъ розруховъ.

Швайцарія. Спѳръ, якїй наставъ бувъ ше минавшего року межи Швайцарією а Францією по поводу нарушеня французскимъ войскомъ неутраїной територїи вь побннчїой Савоадїи недадеко Женевы, закнчїався сїми днями дуже прїхїлїно для звязкової републики. Кабинетъ Ферро даєть на толькѳ Швайцарїю повну сатїсфакцію але и обіцяєть, що и на будуще Франція буде шанувати право неутраїности сїхъ територїи. — Вь Женевѳ открито 2 с. м. памятникъ генерала Днѳра, побїдїтеля вь межиусобици вь 1847 р., коли першїей кантоны по поводу прогнана Буаїтѳвѳ піднеоли бунтъ противъ звязкової републики и хотїли заложити окрему републику. При откритїи памятника кантоны давного окремого союзу не хотїли взяти участї. — Князьвство болгароке прїотупило до женевской угоды зъ 22 септія 1864 р.

НОВИНКИ.

— Новї выборы до радъ повѳтовымъ розписало ц. к. намістїицтво вь повѳтахъ: Бучачь, Чортковѳ, Добромїль, Долина, Гусятинь, Ярославь, Львѳвь, Перемишлянъ, Рогатинь, Сяїокъ, Сяитинь, Стрий, Товмачь и Турка. Выбѳръ зъ курїи сельской отбѳудея 3 липня.

— Велику маївку устроїєє наше товариство „Руска Бесѳда“ вь недѳлю дня 15 л. червня с. р. вь лѳску на Лѳєвнїцкѳ (побчъ давного „Грунда“ за Лычакѳвской рогаткою), котрый то лѳсокъ разомъ съ круголоїєю и ставкомъ буде до розпорядчїи Вп. Гостей. Програма маївки: I. Забавы вь лѳску отъ год. 4 до 7 по полудн; II. отъ год. 7 до 8 перерва; III. о год. 8 вechеромъ Вп. Гостѳ збѳдуютъ до обѳно прилаженнѳхъ комнать, де отбѳуватис будуть танцї. Пѳбъ часъ цѳлов забавы буде грати музика „Гармонїа“. Вступъ отъ особы 50 кр., отъ роданы 150 кр. Карты вступъ продаютея щѳденно вь товариствѳ „Руска Бесѳда“ отъ 7 до 8 год. вechеромъ.

— Руска гимназїя устроїєє сегодня по полудни маївку вь лѳвѳ Кривнїцкомѳ. Съ маївкой сполучено святкованіє памяти нашого галицко руского соловя Маркіяна Шашкевича. Ученики пѳбъ надзоромъ цѳлого учительского збору будутъ свѳвати, декламувати, а одинъ ученикъ отчитає цензуровану начальствомъ учительскимъ працю про житїє, пасаня и зваченіє Маркіяна Шашкевича вь руской литературѳ.

— Отъ дирекції руско-народного театру одержуємо слѳдуючу зветку: Вь половнїй червня выїде наш театр до Калуша и сѳ днѳмъ 16 л. червня рознчїє представлєня вь домѳ Гальперна, направлєть аптїка. Абонаментъ на 8 представлєнь для одной особы 6 зр., билетъ фамилийный для 4 особъ 3 зр., для 3 особъ 2 зр. Карты абонаментовї достати можна отъ 8 л. червня вь торговлї Вп. п. Корытовского вь Калуши. Репертуаръ театру новий и добѳрнїй, то-жъ надѳєєє, що Вп. Родимцѳ зъ Калушны якъ наишолєнїйше будутъ отбѳувати руско-народнїй театр.

— Вп. посолъ о. Іоанъ Озаркевич, пѳдчасъ повороту своего зъ Вѳдїя на родину, загостивъ до Львова и тутъ заявивъ, що вѳстѳ, розширена польскимъ и нѳмецкимъ часонїсиямъ, будतो бы онѳ отмовивъ своей участї вь руской депуації вь справѳ монастырѳвъ Василїанскихъ, єсть простою выдумкою, до котрой нашъ Вп. посолъ не давъ найменшой пѳдставы. Мы же вь попереднїмъ числѳ „Дѳла“ вь переднїй статїи зазначили причїну ширєня подобнѳхъ фальшивѳхъ вѳстей, то-жъ и розширеніє вѳстїи о минїомѳ откзѳ Вп. посла о. Озаркевича мусїмо сїрвадати на тую-жъ саму причїну.

— Вп. Володїславъ Федоровичъ, членъ руской депуації якъ отпоручникъ „Староовіткого Інститута“ прїбуєть зъ Вѳдїя до Львова и дуже ревнїво займаєє дѳломъ депуації.

— Испытъ конкурсовый священнїкъ отбѳудея у Львѳвѳ вь днѳ 24 и 25 л. червня с. р., а именно 24-го письменнїй, а 25-ого устный.

— Зъ Буданова пишуть намъ: Заходимъ о. Захарїя Боханьского закладаєє вь Будановѳ читальня. Статуты будутъ сїми днями отосланы до ц. к. намістїицтва. Жителѳ Буданова радуются новою зарєю — читальнєю.

— Отъ издавцѳвъ „Руского Правотаря домового“ одержуємо слѳдуючу отзѳву до Вп. Земляковѳ: Друкъ „Руского Правотаря домового“ вже розпочався. Доєи появились два аркушѳ (вь звичайнїй 8-цѳ на гладкомѳ облѳмѳ паперї), котрї оббїмають слѳдуючї дѳлы закона цивильного: Вступѳ. О законахъ цивильныхъ вь загалѳ. О пѳдѳлѳ правѳ. О способности до набуваня правѳ вь загалѳ. О правѳ сѳпружѳмъ. О формальностяхъ при заключуванїи сѳпружєства. О урочїстѳмѳ освѳдченїю зѳволєнїя. О увѳлнєнїю отъ перешкодъ до сѳпружєства. О наслѳдїяхъ важного сѳпружєства. О розвязанїю сѳпружєства. Уневажнєнїє сѳпружєства. Смерть сѳпруга. О розлѳцѳ сѳпружєства. Наслѳдїки розвязаня сѳпружєства. Розвѳдъ отъ стола и ложа. Уважнєнїє (квалїдація) сѳпружєства. О правахъ межи родичами и дѳтьми. Относїны правнїи межи родичами и дѳтьми неслюбного роду. Узаконєнїє (легїтїмація) дѳтей неслюбныхъ. — Надто откѳмѳ пононїаючїхъ примѳрѳвъ поміщено вь тїхъ двѳхъ великихъ аркушахъ 10 повнѳхъ вѳрцѳвъ рѳжнороднѳхъ поданъ отъ докладного информаціїє шод до чїсела, чѳ якѳмѳ треба вносити дотичнє пода-

нѳє, де вносити, якими отемплями заосмотрувати и т. и. Третїй аркушъ вже вь друку, а за тѳмъ пѳйдуть дальшї безъ перервы. Такъ стѳють справа съ друкомъ. Инакше однакъ отъ предлѳтово. Доєи зъ предлѳты вышлїною около 200 зр. а. в., котрї заледво выстарчатъ на заплаченїє друкарнѳ за бѳсемъ аркушѳвъ друку, а якъ зветно, першї томѳ оббїєє около 25 аркушѳвъ а може и болше. Не завадїть додати, що до тїхъ 200 зр. головно причїнилось наше высоко-заслужєне товариство „Провсвѳта“, котрого свѳтлїй выдѳлѳ узнаючи велику хосєннѳсть „Руского Правотаря домового“ предлѳтивъ 20 примѳрнїковѳ, окладаючи предлѳту вь сумѳ 65 зр., за що окладають отѳимъ выдѳлѳвъ згаданѳму товариству наїщиршїю подяку. — Щѳбы отже не перерывати выдѳвничтва на бѳсемъ аркушахъ друку а выпечатати повнїй томѳ и такъ єго пуотити вь свѳтѳ Божїй рукою народови на пожитокъ, пѳдписанї выдѳлѳвъ удаютея до Земляковѳ съ уклѳнною просьбою о надсыланїє пренумєраты и о зьєднѳванїє свѳжихъ предлѳтнїковѳ. Мы зъ своей стороны жертвуємо безынтересновою своєю працю надъ укладомъ и надъ издавнѳмъ „Руского Правотаря домового“, но за то маємо право просити Васѳ, Вп. земляки, о покрьтїє коштѳвъ друку, що може наступити толькѳ черезъ скоре надсыланїє численної предлѳты. Продолжуючї предлѳту на „Рускїй Правотарь домовый“ вь квѳтѳ 3 зр. 25 кр. на першї томѳ ажъ до откїликаня — остаємо съ поважаньємъ Василѳ Лукнїчъ и Юліанъ Семїгинскїй.

— Вдовы и сироты по священнїкахъ нѳколи ще не ждали такъ довго на свою мизєрну запомогу зъ вдовчїо-сирѳтского фонда, якъ сего року. До такокого вносєня мы мусїли дѳбїти на пѳдставѳ писемѳ зъ рѳжнѳхъ сторѳнъ краю, вь котрыхъ вдовы и сироты по священнїкахъ жалуются намъ и допытуются насъ, що до дѳєєя съ сєгорѳчною запомогою. Чи не можна вже разъ такъ устроити дѳло, щѳбы запомага высылалася правнїльно вь однѳмъ часѳ и всюгда выжидачимъ єи нетерпєливо вдовамъ та сирѳтамъ? „Сытїй голодного не знає“, — пишуть намъ вь однѳмъ писемѳ, — и мы не двєуємось такому гѳркому докорови, коли звачимо, що вдова, вычитавша вь газетѳхъ, що до деякихъ деканатѳвъ отослана запомага вже передъ мѳсяцемъ, не може порозумѳти, чѳму до єи деканату запомага ще не прїслана?

— Конфиската. Львѳвскїй ц. к. судъ краєвий оголовивъ вь газетѳ урядовѳй конфискату брошѳуры пѳбъ заг. „Збѳръ отпоручнїковѳ всего руского кїяра, отбѳувшогося на днѳхъ 22 и 23 септія 1884 у Львѳвѳ, и єго результаты. Освѳтлено рускимъ пономѳ“. Зъ выроку правосого довѳдуємось, що конфиската той брошѳуры (за провнѳну зъ §. 491) послѳдувала на жаданїє Пресѳв. еп. Сильвєстра Сембратовича.

— Прокуратѳрия державна у Львѳвѳ поставила на индексъ заборонєннѳхъ друковѳ брошѳуру россїюку „Калєндаръ Народной Воли“ и польску соціалїстичнѳ отзѳву якогѳо Казимира Сосновского.

— Авантюры студентсїи вь Чернѳвїцахъ. Вь университетѳ черновѳецкомѳ по зѳвѳстѳой ухвалѳ деякихъ профєсорѳвъ — перенєсти университетъ до Верна, — запанувала ненавнсть академикѳвъ рѳмунїюкихъ до академикѳвъ нѳмецкихъ и вже кілька разѳвъ прїшїло до бѳйки мѳжъ обома сторонами. Вь субѳту мнѳ. тѳждня вь кавїярнї Европєйской положили студєнты на собѳ дручки бїлардовѳ. Вь недѳлю вь готєлю Вайса рѳмунїюскї студєнты почали заглѳшувати свїєстѳмъ нѳмецкї сїѳвы національнїй, а зъ того прїшїло до котїей музїки и до бѳйки. Полиция явилася вь комплектѳ а вь помѳчѳ єї прїшїла стражъ пожарна єи сїкавкою. Вь понедѳлокъ зновъ збѳралися студєнты вь огородѳ Гебля, але вже не прїшїло до авантюры, бо полиция завчасу тамъ явилася и сконїсїгнєвано компанїю войска на олудай якої авантюры.

— Николай Костомарѳвъ, Нєсторъ нашихъ исторїковѳ, послѳднїмъ часѳмъ сильно занєпавъ на здоровѳ. Мимо порады лѳкарѳвъ онѳ не хоче выїздити на лѳто зъ Петербурга. Торѳкъ онѳ провѳвъ весну и лѳто вь своихъ маєткѳ коло Кїєва.

— На мѳсєе пок. о. Раєвского зѳставъ вже выбранный священнїкъ при амбасадѳ россїюскїй у Вѳднїи вь особѳ о. Кудрявцева, профєсѳра богослѳпїя вь Одєссѳ. Выбѳръ о. Кудрявцева на тую важну посаду зѳставъ рѳшєннїй на засѳданїю св. сїнода пѳбъ проводимъ сїнодального прокуратѳра Пѳбѳдоносцева и вь присутнїости трѳхъ министрѳвъ и трѳхъ митрополїтѳвъ.

— Новї желѳзнїй дороги вь вѳхднїй Галичинѳ. Министертво торговлї удѳляло концєсїю гр. Володїсл. Баворовскому и п. Авг. Старженскому на будѳву кількохъ желѳзнѳхъ дорѳгъ локальныхъ вь вѳхднїй Галичинѳ. Оба концєсїонарѳ порозумѳїлися и предлѳжили министерству проектъ трѳхъ дорѳгъ: зъ Тернополя до Кончынець (71 километрѳвъ), зъ Гаднїковецѳ до Окопѳвъ (88 километрѳвъ) и зъ Озерянъ до Залѳцкѳхъ (49 килом.). Кошта будѳвы тїхъ трѳхъ лнїй вынесутъ 10, 770,000 зр. Министертво прїзнало добрымъ той проектъ зъ становнїца техничного и зарядило, що треба для ревїзїи трасы.

— Вь Корчннѳ коло Сколѳго устроїла читальна днѳ 25 л. мая вechерѳмъ зъ иницїатївы и прїи участї самыхъ сєлянѳ. Одинъ сєляннїй выголоувѳ вьступнєє слово, другїй отдекламувѳвъ „Посланїє“ Шевченка, третїй державъ отчїтѳ, двѳ дѳвчїны сєлянскї отдекламували двѳ меншї поєзїи, члєны читальнѳ отѳпѳвали кілька пѳєсєн. Оцѳла наступила перекуска, а оттакъ забава съ танцїями прїи сельской музїцѳ. Выдѳлѳ корнїчєнцѳкї читальнѳ постановивъ частїйше давати такї науково-забавнї вechерки, щѳбы зовѳмъ отвернути людѳ отъ коршмы!

— Зъ Долинського пишуть намъ: Бурмїстръ Долиннї и начальнїкѳ филїя б. банку рустикального п. Гнїцькевичъ збираєть вь окрєстнѳсти долинскѳй якѳсь пѳдписѳ мѳжъ сєлянами. Будуть єє, здаєсь, пѳдписѳ на адресѳ до п. Марквичского, кн. Ад. Сабїги и гр. Арт. Потѳцкого, яко членѳвъ комїтетѳу для ликвидациі рустикального банку. П. Гнїцькевичъ презентує сєлянамъ папѳръ, на котрѳмъ намалѳванї „два хлопцѳ“ и написъ „dzięk-szupnѳ“, и жадає не толькѳ пѳдписѳвъ, але и печатки громадской. Мѳжъ народѳмъ запанувѳвъ неспокой, чї п. Гнїцькевичъ не збирає пѳдписѳвъ на яку „зраду“... Може-бы вы, пане Гнїцькевичъ, дали собѳ спѳкой съ непоконьємъ людѳ и не грали той комедїи, яку розпочавъ п. — Zembaty!

— Слѳдство вь справѳ петарды вь Краковѳ наблїжєєя вже до кѳнда. Будуть обжалованї о уоплѳванїє открьѳтѳубїтѳвѳ увязнѳнї: Маланкевичъ, Грудзїнскїй, Круляковскїй и Сулчєвскїй. Кромѳ того ведєє слѳдство противъ двѳхъ чєлїаднїковѳ слѳсарскихъ о соціалїстичнѳ агїтацію.

— Зъ Озерянъ пишуть намъ: Вь Озерянѳхъ градѳ такъ знищивъ мнѳ. мѳсяца збѳже, що людѳ мусѳлї все збѳже выкѳсити на траву.

— Новї постєрѳуннїи жандармерїи открьѳтї мнѳв. мѳсяца вь Стремлїчїи и вь Соколѳвцѳ, повѳта бродского.

— Сокольска рада повѳтова укѳнотїтувалася днѳ 28 л. мая, выбравши маршалкомъ дѳдїача п. Ст. Полянковского (на вносєнїє войта Гарвоны), заступнїкомъ маршалка дѳдїача п. Д. Кучнїюского (на вносєнїє о. Роздѳльского), а до выдѳлу: о. Ем. Левнїцкого, дра Валєр. Фалїповского, Зднїсл. Обєртнїюского, о. Мих. Роздѳльского и Тад. Виєневского. Мѳжъ заступнїками выдѳловѳхъ выбрано о. Тита Ковальского, вѳйшовшого до рады повѳтѳовой зъ болшїей послѳлости.

— Станиславъ Грудзїнскїй, молодїй поєтъ и повѳстєнопїсатєль польскїй (ур. 1851 р. на Украинѳ) умеръ сїми днями вь Варшавѳ.

— Стрѳннѳ гимназїалистѳвъ вь Сєраєѳ. Ученики гимназїи вь Сєраєѳвѳ просли директѳра, щѳбы имъ позволювѳ устроити маївку. Директѳр не позволювѳ. Ученики удалис до правнїтєлєва краєвого, а коли не могли дѳждатисѳ отповѳдї, збѳралиєся на нараду и ухвалили отбѳити безъ позволеня кодыкадєвѳу маївку. Якъ урадили, такъ и зрѳбили.

— Оригинальное жаданѳ. Якїсь панъ зъ Бѳбркїи замѳвнѳвъ собѳ вь генєралнїй дирекції желѳзничѳ Кароля-Людвїка у Вѳднїи абонаментовїй рѳчнїй билетъ ѳзды зъ Бѳбркїи до Львова, а що прї такѳмъ билетѳ мусѳлї бутї и фотографїи абонамента, тожъ нашъ бѳбрєцкїй обыватєль пѳлавъ рѳвночасно зъ грѳшнїи до дирекції у Вѳднї 3 зр., щѳбы єго тамъ отфотографували, „бо у Бѳбрцѳ нема фотографѳ“.

— Замѳтна свѳяцѳтво. Вь однѳй нѳмецкѳй часѳпїсїи описавъ якїсь панїско такї свои относїны родиннїй. Пѳзнаєть я — пишу онѳ — молодѳу вдову, що жила съ дорослою пасєрбїцѳ вь тѳмъ самѳмъ домѳ, що я. Я запѳзнаємъ съ вдовою и ожєнївсѳ съ нею. Мѳй отєць часто наєъ отвѳдувавъ, спѳдобавъ обѳъ нашу пасєрбїцѳ и ожєнївѳ съ нею. Тѳмъ спѳсобѳмъ моя жѳнка сталаєя свєкрѳухѳю своего свєкѳра, я свєкорѳмъ своего отцѳ, моя пасєрбїца моєю мачїхою, а я, єи отчїмъ, зарѳмѳ єи пасєрбїцѳ. Моя мачїха а пасєрбїца моєи жѳнки повїла сына, котрїй єсть моимъ природнїмъ братѳмъ; но позаякъ єсть онѳ сыномъ нашѳй пасєрбїцѳ, то моя жѳнка єсть єго бабуєєю, а я свого природного брата дѳдуєємъ. Моя жѳнка такѳжъ повїла сына, котрого моя мачїха єсть и сєстрою и бабуєєю, а мѳй отєць, єго дѳдуєъ, єсть и єго шуриноєъ, бо сєстра моего сына єсть жѳнкою моего отцѳ. Я отже єємъ братѳмъ власного сына, яко дїтїны моєи бабуєє; єємъ такѳжъ шуриноєъ моєи мачїхи; моя жѳнка єсть тѳткою власного сына; сынъ мѳй єсть внукѳмъ своего отцѳа а и своимъ власнымъ дѳдуєємъ.

— Дрѳбнїй вѳсти. Мнѳ. Земляковскїй дарувавъ 50 зр. для погорѳлѳдѳвъ Буока. — Вь Штатдтпарку вѳдєнськомѳ якїсь молодїй чѳловѳкѳ обливася нафѳтою, пѳдлївсѳя и попаривсѳ смертєльно. — У Вѳднїи умеръ славнїй фабрїкантѳ обрїанковѳ и основатєль вѳдєнского „Рудѳльвинѳмъ“ А. Полякѳ, котрїй зъ убогого хємїка дѳйшовъ до миллионного маєткѳ. — Намѳѳтникъ п. Залєскїй вертає сєгодня зъ Вѳднїа до Львова. — Нотаръ зъ Тернополя Алєко. Винтеръ переносїтѳ до Львова.

Вѳсти Аппархїальнїй.

Зъ АЕпархїи Львѳвской.

Дєкрѳты увѳлнєнїя отъ конк. испѳты получили оо. Ник. Макухъ зъ Валучина и Іосїѳъ Билкєвичъ капєланъ зъ Рѳкомыша.

Отпѳустку получили оо. Карпо Винтонякъ зъ Бужа, Іоанъ Коцѳуба зъ Городка и Іосїѳъ Ганкєвичъ зъ Пнева.

Допущєнї до испѳты конкурсового оо. Атаназїй Лѳтоцкїй и Теофилъ Гутковскїй.

ПОСМЕРТНІЙ ВѳСТИ.

✠ Алєксєй Палѳхъ, управнїтєль „Народного Дѳму“, умеръ сєгодня вь нѳчи наглою смертєю. Покѳйнїй бувъ лїчноєтю зѳвѳстѳю вь найширшїхъ кругахъ рускихъ. Цѳлою душою бувъ отданный дѳламъ „Народного Дѳму“ и якъ найсѳвѳѳтнїйше и найтончѳнїше опѳнївавъ свои обовязкї. Отъ якогѳо часу терпѳвъ на заворотѳ головы и тѳя слабѳсть сталаєя причїною єго наглої смертї. „Народнїй Дѳмъ“ понѳєъ вь смертї покѳйнного велику утрату. Вѳнча єму память!

